

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobkyně: **K. M.**, zastoupená PhDr. J. M., zmocněncem, proti žalovanému: **Generální finanční ředitelství**, se sídlem Lazarská 15/7, Praha 1, o osvobození od soudních poplatků a návrhu na vydání předběžného opatření v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 8. 2022, čj. 18 Af 13/2022-42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Stěžovatelka se žalobou označenou jako „*Žaloba na zrušení výzvy*“ bránila proti výzvě Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, jež ji vyzval k odstranění pochybností ve věci jejich žádostí o kompenzační bonus. Popsala, že úředníci finančního úřadu již téměř 2 roky prověřují, zda splňuje podmínky pro vyplacení kompenzačního bonusu, opakovaně ji vyzývají k předložení dokladů a odstranění pochybností, přičemž tento postup označila za nezákonný a šikanózní. V žalobě současně požádala o osvobození od soudních poplatků. V dalším podání navrhla vydání předběžného opatření, jímž se domáhala výplaty kompenzačního bonusu.

[2] Městský soud následně rozhodl výše označeným usnesením tak, že výrokem I. zamítl žádost o osvobození od soudních poplatků a výrokem II. zamítl návrh na vydání předběžného opatření.

[3] Proti tomuto usnesení stěžovatelka podala kasační stížnost, v níž brojila proti tomu, že byla zamítnuta její žádost o osvobození od soudních poplatků, jakož i proti zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření.

[4] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v

řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl (stejně např. rozsudek NSS ze 4. 3. 2004, čj. 1 Azs 23/2004-55).

[5] Jde-li o výrok I. napadeného usnesení, stěžovatelka vytýká městskému soudu, že nevyhověl její žádosti o osvobození od soudních poplatků. V podané kasační stížnosti však nijak nezpochybnuje zákonnost tohoto rozhodnutí a nebrojí ani proti závěru městského soudu, na němž je napadené usnesení postaveno. Městský soud přitom uvedl, že považuje tvrzení stěžovatelky za nedostatečná a nedůvěryhodná. Poukázal na to, že stěžovatelka tvrdí, že již více než rok nemá žádné příjmy a není tady zřejmé, z čeho financuje vlastní živobytí (obživu, bydlení či případné další aktivity). Podle městského soudu stěžovatelka nepochybně mohla uvést a též doložit, že o ni někdo (například příbuzní) pečuje, tj. zajišťuje jí obživu. To však neučinila. Městský soud dodal, že mu není zřejmé, jak žalobkyně poslední rok funguje: nevlastní žádný majetek a nemá žádnou výdělečnou činnost. Za krajně nepravděpodobné označil to, že by stěžovatelka více než rok čekala na výplatu kompenzačního bonusu, aniž by si mezitím obstarala jinou výdělečnou činnost či požádala o sociální dávky.

[6] Stěžovatelka proti těmto jeho závěrům nebrojila žádnou konkrétnější argumentací. Uvedla pouze, že není zřejmé, co je třeba dokazovat. Žalobkyně je poškozena nevyplacením kompenzačního bonusu a stát chyboval. Následně městský soud požaduje poplatek za řízení, kdy je zcela jasné že stěžovatelka splnila podmínky výplaty bonusu a je žalovaným šikanována. Kasační námitky, které směřují spíše do posouzení věci samé, se tak zcela mýlí s rozhodovacími důvody napadeného usnesení městského soudu. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka opřela svou kasační stížnost jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., Nejvyšší správní soud její kasační stížnost v části směřující proti výroku I. vyhodnotil jako nepřípustnou (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), a odmítl ji [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[7] Kasační stížnost v části směřující proti výroku II. usnesení městského soudu, jímž byl odmítnut návrh na vydání předběžného opatření, pak Nejvyšší správní soud odmítá, protože je nepřípustná dle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s., neboť směřuje proti rozhodnutí, které je svou povahou dočasné (srov. obdobně usnesení NSS ze dne 22. 12. 2004, čj. 5 As 52/2004-172, č. 507/2005 Sb. NSS). Uložení předběžného opatření totiž nejpozději zaniká dnem, kdy se stalo vykonatelným rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí. Jeho účinky jsou tak časově jasně ohraničené: není-li takové rozhodnutí soudem zrušeno, zaniká ze zákona (§ 38 odst. 4 s. ř. s.; srov. také usnesení NSS ze dne 28. 1. 2004, čj. 1 Ans 2/2003-35, 762/2006 Sb. NSS).

[8] K poznámce uvedené v kasační stížnosti o opravě žalované strany Nejvyšší správní soud nad rámec výše uvedeného uvádí, že podle § 105 odst. 1 s. ř. s. jsou účastníky řízení o kasační stížnosti stěžovatel a všichni, kdo byli účastníky původního řízení. Chce-li stěžovatelka upravovat žalovanou stranu, musí tak učinit v řízení před krajským soudem.

[9] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně 6. října 2022

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu